सर्गः ६ कश्चित्कराभ्यामुपगूढनालमालोलपत्राभिहत द्विरेफं । रजोभिरन्तः परिवेषबन्धि लीलार विन्दं भ्रमयाञ्चकार ॥ १३ ॥ विस्रस्तमंसादपरो विलासीरत्नानुविद्धाङ्गदकोटिलग्नं प्रावारमुत्क्षिप्य यथाप्रदेशं निनाय साचीकृतचारुवक्त्रः ॥ १४ ॥

कश्चिदिति । कश्चिद्राजा लीलारविन्दं लीलाकमलं भ्रमयाञ्चकार भ्रमयति स्म किं० लीलां कराभ्यां हस्ताभ्या मुपगूढनालं गृहीतनालं पुं किं० लीलां आलोलपत्राभिह तद्विरेफं आलोलैश्चञ्चलैः पत्रैरभिहतास्ताडिता द्विरेफा भ्रमरा येन तत् पुं किं० लीलां रजोभिः परागैरन्तर्मध्ये परिवेषबन्धि परिवेषं मण्डलं बध्नाति तत् करस्थलीलार विन्दवत्त्वयाहं भ्रमितव्यइति नृपाशयः ॥ १३ ॥ विस्रस्तेति । विलासीविलसनशीलोपरोन्यो राजा प्रावारमुत्तरीयमुत्क्षिप्य उर्द्ध्वमाकृष्य यथाप्रदेशं यथास्थानं निनाय प्रापयति स्म किं० प्रावारं अंसात् स्कन्धादिस्रस्तं पतितं पुं किं० प्रा रत्नानुवि द्धाङ्गदकोटिलग्नं रत्नेनानुविद्धं युक्तं यदङ्गदं केयूरं तस्य कोटावग्रे लग्नं सक्तं किं० अपरः साचीकृतचारुवक्त्रः साची कृतं वक्रीकृतं चारु सुन्दरं वक्त्रं मुखं येन सः अहं वस्त्रवत्त्वां परिरक्षे इति नृपाभिप्रायः ॥ १४ ॥